

Riigi Teataja

Nr. 6.

21. jaanuaril 1930.

Nr. 6.

Art. 39. Otsus veotariif nr. 40 maksvuse tähtaja pikendamise kohta.

40. Loomakaitse määrus Valga linnas.

41. Määrused maksude võtmise kohta Virumaal 1930 a. maaomavalitsuse kulude katteks.

39. Tariifinõukogu otsus 10. jaanuarist 1930 asunikude ehitusmaterjalide veotariif nr. 40 maksvuse tähtaja pikendamise kohta.

(Protokoll nr. 259 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seaduse § 8 (RT 106 — 1923).

Veotariif nr. 40 (RT 2 — 1929) maksvuse tähtaega pikendatakse kuni 31. detsembrini 1930.

Tariifinõukogu eesistuja

Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

40. Loomakaitse määrus Valga linnas.

(Valga linnavolikogu poolt vastu võetud 12. detsembril 1929 Linnaseaduse § 108 p. 24 põhjal.)

1) Loomade piinamise ärahoidmiseks on keelatud:

a) tarvitada veoks, tööks ja sõiduks haigeid, vigastatud ja võimetuid loomi; haigusetunnustega loomi võib tarvitada tööle ainult loomaaarsti loaga;

b) sundida vedama silmanähtavalt ülejõu käivat koormat. Veolooma koorma raskus peab vastama looma veojõule, kui veoloom ainult äärmise jõupingutusega suudab koormat vedada, tuleb liigne osa koormast kõrvaldada;

c) tarvitada talvel libedal teel veoks ja sõiduks nürida is raudus loomi;

d) sundida looma käima sabaroo murdmisega ja toore piinamisega;

e) rakendada looma riistadega, mis pigistavad või hõõruvad kaela ja rinda;

f) jätta seisma katmatult veolooma tänaval, platsil või õuel lumesaju või külma puhul, kui õhutemperatuur on üle 10°C alla nulli, samuti ka tuisuse ilmaga peavad veo- kui ka sõiduloomad peatuskohtadel vaipadega kaetud olema;

g) looma lüüa kõvade asjadega, nagu kepiga, piitsavarrega, traatpiitsaga, piitsa külge seotud raudnaeltega ja rauatükkidega, suguosadele, pähe, kõhule ja jalgadele;

h) rakk es looma sundida tõusma löökidega; loom tuleb ülestõusmiseks rakkest vabastada;

i) hobuste söötmine ja jootmine suuraudades. Külmal ajal enne raudade suhupanemist tuleb neid soendada;

j) loomade näljutamine, janutamine, vigastamine, piinavalt ümberkäimine ja piinavalt surmamine;

k) jätta haigeid või vigastatud loomi tänavale või mujale avalikule kohale;

1) kõita loomi nende vedamisel niiviisi, et see sünnitab neile valu või piina, või takistab hingamist;

m) väikeste loomade transporteerimisel neid veoriistal üksteise peale paigutada, nende peal istuda, nende päid üle veoriista ääre paigutada, jalgade sidumiseks tarvitada kõva või nõõrivat sidumisabinõu; laatadel, turgudel ja ostupunktides kokku ostetud loomi jätta maha lamama külmal ajal;

n) sulgloomade transporteerimine ja turule toomine muul viisil kui ainult kastides või korvides, samuti nende kandmine tiibu- või jalgupidi;

o) peksta koeri tänaval või muudes avalikudes kohtades, välja arvatud inimestele ja loomadele kallaletungimise juhul.

2) Käesoleva määruse vastu eksijad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 järgi.

3) Käesolev määrus astub seadusejõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea H. Leiur.

Sekretär Printsman.

Viru maavolikogu poolt 26. oktoobril 1929 vastu võetud ja Majanduseministri poolt 9. detsembril 1929 nr. 834/D all kinnitatud

41. Määrused maksude võtmise kohta Virumaal 1930 aastal maaomavalitsuse kulude katteks.

Alus: Vabariigi Valitsuse 19. jaanuari 1920 valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete ajutise seaduse §§ 5—8, 23—36, 37, 38, 46, 47—50 (RT 18/19 — 1920), selle seaduse muutmise ja täiendamise seadus 31. detsembrist 1920 (RT 3 — 1921), ärimaksu kohta käivate seaduste muutmise seadus 25. maist 1928 (RT 44 — 1928) ja Maanteede seadus 25. maist 1928 (RT 48 — 1928).

I. Trahterimaks.

§ 1. 19. jaanuari 1920 seaduse § 23 põhjal paneb Viru maavolikogu trahterimaksu alla maa heaks kõik maa piirides väljaspool linnu ja aleveid asuvad trahterid, restoranid, söögimajad, võõrastemajad, puhvetid, teatrite juures, laevasadamates, raudteejaamades, seltsimajades, kondiitriärid, kohvimajad, teemajad, sissesõiduhoovid, kui neis toiduaineid ja jooke kohaltarvitamiseks müüakse.

§ 2. Üldine trahterimaksu summa 1930 a. kohta määratakse 3.000 krooni, sellest 2.330 krooni restoranidele ja muudele alkoholsete jookidega müügikohtadele ja 670 krooni söögi- majadele, sissesõidukohtadele ja muudele alkoholita alalistele einelaudadele.

§ 1 tähendatud alkoholsete jookidega kauplevate restoranide trahterimaksu alam- määraks on 300 krooni, ülemmääraks 1.200 krooni; alalistel ilma alkoholita asutustel alam- määraks 3 krooni, ülemmääraks 250 krooni. Kauplustel, kus õlut või veini kohaltarvitami- seks müüakse, ning Göteborgi süsteemi alusel tegutsevatele alkoholi müügiühingute müügi- kohtadele, kus alkoholi kohaltarvitamiseks müüakse, on trahterimaksu alammääraks 200 krooni, ülemmääraks 750 krooni.

§ 3. Trahterimaks alalistele asutustele esi- mese pooleaasta eest peab olema tasutud

15. jaanuariks, teise pooleaasta eest — 15. juu- liks, näituste ja pidude einelaudade pealt kahe nädala jooksul, pidupäevast arvates. Trahterid tasuvad maksu kahe kuu viisi ette makstes.

§ 4. Ei maksa trahteriasutuste omanikud maksu tähtjaks ära, pannakse nende asutused otsekohe peale maksu tähtaega politsei poolt kinni, kuna maks sellele vaatamata sisse nõu- takse. Kinnipandud asutuste omanikul on õigus pärast maksuvõla äratasumist asutust uuesti avada.

§ 5. Trahterimaksu asutustelt, mis pärast maksujaotust avatakse, võetakse maksu nende avamispäevast arvates ja selle maksumma määrab kindlaks maaavalitsus. Nendele langev trahterimaksu summa loetakse üldise summa täiendusmaksuks, mille võrra kogusumma kõr- gendatuks tuleb arvata.

II. Maks tööstus- ja kaubandusette- võtete äritunnistustelt.

§ 1. Väljaspool linnu ja alevite piire asu- vad tööstus- ja kaubandusettevõtted on ko- hustatud maksma riigi põhiärimaksule (pa- tendimaksule) lisaks sellest summast 50% maa heaks Eesti Panga osakonda maaavalit- suse arvele, äritunnistuse võtmisega ühel ajal.

§ 2. Peale eelnimetatud maksu maksavad RT 48 — 1928 avaldatud Maanteede seaduse § 30 põhjal kaubandus- ja tööstusettevõtted maa teedekapitali heaks 100% neilt nõueta- vast põhiärimaksu suuruselt summast.

III. Maks mootorpaatide ja jahtide pealt.

§ 1. Maa piirides väljaspool linnu ja ale- vite piire olevate jahtide ja mootorpaatide pealt võetakse maa heaks: jahtlaeva pealt 20 krooni ja mootorpaatide iga 1600 kg või selle osa kandejõu pealt 10 krooni.

§ 2. Maksutähed mootorpaatide ja jah- tide omanikkudele saadetakse terve aasta kohta 1. maiks kätte, kuna maks ise 1. juuniks tuleb tasuda. Peale maksutähtaega omandatud maksuobjektide pealt tuleb maks kuu aja jook- sul ära tasuda proportsionaalselt aastamaksu summale.

§ 3. Tähtjaks tasumata jäänud maks nõu- takse sisse kahekordses suurus.

IV. Laada- ja turuplatsimaks.

§ 1. Laada piirkonnaks tunnistatakse maa- ala kahe kilomeetri raadiusega laadaplatsi keskkohast arvates.

§ 2. Laada- ja turuplatside eest väljaspool linnu ja alevite piire võetakse maksu:

M a k s u a l u s e d	Laadal		Turul
	1 päev	2 päeva	
Müüdava hobuse pealt väärtusega alla 100 kr.	1.—	—	—
„ „ „ „ „ üle 100 kr.	2.—	—	—
„ sarvloomä pealt üle 6 kuu vana	1.—	—	—
„ lamba pealt	—50	—	—50
„ sea „	1.—	—	1.—
„ põrsa „	—25	—	—25
Vankri või ree pealt kõrvalolevate puunõudega	—50	—75	—25
Vankri või ree pealt, kust kaupa ehk aineid müüakse (välja arvatud lambad, sead ja põrsad)	—50	—75	—25
Laualt või maas oleva korvi või kasti pealt	—50	—75	—25
Kaupluste müügikohtade ruutmeetri või selle osa pealt	—25	—40	—10
Laadalõbustuste (palaganide) ja päevapiltnikkude poolt tarvitatava ruutmeetri või selle osa pealt	—75	1.—	—

Täendus. Selle laada- ja turuplatsimaksu hulka ei arvata müüjate käes tarvitada olevate poodide, laudade j.n.e. üüri ja maaomaniku poolt nõuetavat plat-siraha.

§ 3. Laada- ja turuplatsimaksu vastuvõtmise üle antakse kviitung, mille kaubamüüja peab maksmist kontrollivale maa- või vallavalitsuse esindajale ja politseiametnikule ette näitama.

§ 4. Laada- või turuplatsimaksu maks-mata jäätjatelt nõutakse see maks vastuvaidlemata korras sisse viivitusrahaga 2% kuus.

§ 5. Turuplatsimaks läheb kogusummas vastava vallaomavalitsuse heaks, kes kannab kõik sissenõudmise kulud ja kelle peal lasub platsi korrashoiu kohustus.

§ 6. Laadamaksust läheb 50% maa- ja 50% vastava valla omavalitsusele. Sissenõudmine sünnib vallavalitsuste kaudu. Laadamaksu kviitungid valmistatakse maavalitsuse kulul. Muud kulud kannab vallavalitsus.

V. Maks laskeriistade- ja jahipidamis-lubade pealt.

§ 1. Laskeriistade- ja jahipidamislubade väljaandmise juures võetakse maa heaks maksu: laskeriistaloa pealt 50 senti, jahiloa pealt 4 krooni.

VI. Lõbustusemaks.

§ 1. 19. jaanuari 1920 omavalitsuste mak-seaduse §§ 47—50 põhjal võetakse kõikide avalikkude maksuliste pidustuste ja lõbustuste pealt, mis Virumaal väljaspool linnu ja ale-vite piire toime pannakse, peale Punase Risti ja kultuurkapitalide maksude maavalitsuse heaks lõbustusemaksu 20% sisseminekupileti hinnast.

Märkus 1. Koolide hoolekogude poolt toime pandavad peod on maavalitsuse heaks võetavast lõbustusemaksust vabad.

Märkus 2. Pidude pealt, mis toime pannakse tuletõrje organisatsioonide ja kait-seliidu poolt, välja arvatud peod, mis ainult tantsuks korraldatakse, võetakse maavalit-suse heaks lõbustusemaksu 10% sisse-minekupileti hinnast.

Märkus 3. Ainult tantsuks korralda-tavate pidude pealt võetakse toimepanija-telt maavalitsuse heaks lõbustusemaksu 30% sisseminekupileti hinnast.

Märkus 4. Maavalitsusel on õigus sel-lekohaste palvete peale kontserte, teatri-etendusi, heategevaks ja hariduslikuks ots-tarbeks peetavaid ja kaitseliidu pidusid maavalitsuse heaks võetavast lõbustuse-maksust vabastada või maksu vähendada.

§ 2. Kõik lõbustusemaksu alla langevate pidude ja lõbustuste toimepanijad on kohus-tatud vähemalt 2 päeva enne lõbustuse toime-panemist sisseminekupiletite raamatud maa-valitsuses või selles vallavalitsuses, kelle piir-konnas pidu peetakse, registreerima ja lõbus-tusemaksu maa ja Punase Risti heaks piletite pealt ette ära maksta. Kohaliste seltside poolt toime pandavate pidude piletite pealt võe-tavat lõbustusemaksu võib ka peale pidu ära maksta, kuid mitte hiljem kui kahe nädala jooksul peale peo toimepanemist.

Märkus. Registreerimata pileteid on keelatud kassaruumis ja eelmüügil pidada.

§ 3. Piletid pidustustele ja lõbustustele pääsemiseks peavad olema kokku köidetud raamatutena, kontsudest ärarebitavad ja num-merdatud. Piletitel ja nende kontsuldel peab olema tähendatud pidustuste toimepanija nimi, pidustuse aeg, koht, piletihinnad, maavalitsuse,

Punase Risti ja kultuurkapitali heaks minevad maksusummad.

§ 4. Piletite kontsud peavad olema nõõritud, viimase lehe tagaküljel raamatusolevate piletite arvu äratähendamisega. Kui piletite aset täidavad kutsekaardid, peavad need vastama samadele nõuetele. Piletite kontsud ühes lahtirebimata ja müümata piletitega tuleb kahe nädala jooksul piletite registreerijale kontrollimiseks ära tuua ja maavalitsuse ja Punase Risti heaks minev lõbustusemaks ära õiendada, kui peo toimepanija ettemaksust oli vabastatud. Müümata piletite pealt ette makstud lõbustusemaks maksetakse tagasi sama aja jooksul.

§ 5. Maa lõbustusemaksu kontrolöridel on õigus peale politseivõimude vabalt maksuliste lõbustuste kohale ilmuda ja piletite kontrollimist kassa- ja lõbustuseruumides ette võtta. Lõbustuste toimepanijad või nende asemikud on kohustatud kontrolöridele kõiki nende ametikohuste juures tarvis olevaid teateid andma ja nõuetavaid raamatuid ette näitama.

§ 6. Kontrolöri või politsei poolt kassaruumis leitud registreerimata ja tembeldamata piletite pealt nõutakse lõbustusemaks

sisse kahekordses suuruses 30% alusel, sellejuures piletitelt, millel hind märkimata — kõige kõrgema piletihinna järgi.

Pidu toimepanija on samuti kohustatud kahekordses suuruses 30% alusel lõbustusemaksu tasuma kõrgemahinnalise pileti järgi nende isikute pealt, keda leitakse lõbustuseruumis ilma piletita või tembeldamata piletitega.

Pidutegelased ja muud maksuta pidule lastud isikud peavad olema varustatud sellekohaste nimeliste kaartidega või nähtaval kohal kantavate eriliste tegelasmärkidega.

§ 7. Selle määruse rikkujad võetakse vastutusele R. n. s. § 29 põhjal ja tasumata jäänud lõbustusemaks nõutakse sisse pidude, lõbustuste või ettekannete toimepanijailt 30% alusel kahekordses suuruses.

Üldmäärus.

§ 1. Maavalitsusel on õigus eelolevate määruste käsitamiseks selgitavaid juhtnööre anda.

Maavalitsuse esimees H. Kiiver.

Sekretär M. Mäekivi.